

Регіна Харченко

Виконуюча обов'язки
міського голови
Запоріжжя

Сьогодні мій головний виклик – це 11 загиблих людей через влучання російської ракети в лікарню.

Це сталося в момент, коли я готувалася до цього виступу.

Пріоритет для Запоріжжя – спорядження міської аварійної служби і заробітна плата для працівників комунальних підприємств.

Моє завдання **зробити так, щоб місто могло допомогти людям**, до яких додому прийшла війна.

Коли переді мною постає вибір між облаштуванням безбар'єрного перехрестя чи преміювання тих, хто щодня ризикує життям заради інших на місцях прильотів – мій вибір очевидний.

При цьому ми тримаємо курс на безбар'єрність – діємо не завтра, а вже сьогодні.

Ми бачимо приклади європейських країн, що **почали серйозно займатись безбар'єрністю після світових воєн**, коли кількість маломобільних людей зростає. Такі міста є взірцевими, проте досі залишаються не повністю доступними.

Це доказ того, що процес займає десятки років.

- Зараз у ЦНАПах є **мобільний застосунок** сервісу УТОГ для перекладу жестовою мовою, облаштовані кімнати матері та дитини;
- У Запорізькому центрі соціального обслуговування **з'явилися 2 авто з підйомниками** для перевезення дітей із інвалідністю на реабілітацію;
- Запрацював **сервіс мобільного адміністратора** для надання адмінпослуг удома;
- На місцях прильотів працюють **сервіси мобільного реєстратора**, щоб полегшити процеси оформлення документів для тих хто втратив дах над головою.

Запрацював пілотний проєкт «Соціальне таксі»

В Інклюзивно-ресурсному центрі міста працюють спеціальні автівки для школярів з порушеннями, вільне пересування з дому на навчання допомагає малечі зростати та соціалізуватися.

Безбар'єрність – це про доступність світу для кожного і кожної. Люди мають вільно пересуватися і мати умови, щоб банально вийти на вулицю з кімнати.

